

KIÁLTÓ SZÓ

7. évfolyam, 51. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2019. december 22.

Evangélium

Mt 11,2-11

Amikor Keresztelő Szent Jánosról hallunk az evangéliumokban, akkor ő mindig be van zárva. Mint valami szerzetes a cellájába. Igen, mivel ő az első szerzetes. Be van zárva édesanyja, Erzsébet méhébe, majd a pusztá magányos vidékére, végül a börtönbe.

Jézustól távol van, de mégis ő áll Mesteréhez a legközelebb. Szép érv amellelt, hogy nem kell látni Istent ahhoz, hogy higgyünk benne. Az apostolok, farizeusok vagy írástudók látták, kérdezték, megérintették, mégsem hittek benne. János ellenben elzárva, kizárva is tökéletesen tudja, ki Jézus. Jánosra, látatlanul is, óriási hatással van az, amit Jézusról hall. Érzy Jézust. Megérezései vannak. Azt olvassuk Lukács evangéliumában, hogy „amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, örömeben megmozdult méhében a gyermek, maga Erzsébet pedig eltelt Szentlélekkel” (Lk 1,41), elkezdett liturgikus táncot lejteni Keresztelő János.

Jézus megkeresztelkedésekor János látja, hogy Jézus feléje tart, így szól: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit” (Jn 1,29). „Én sem ismertem, de azért jöttem vízzel keresztelni, hogy megismertessem Izraellel” (Jn 1,31). Ez is egy megérezés. És a mai evangéliumban a börtönben raboskodó János megérezésből küldi tanítványait Jézushoz. „Te vagy az eljövendő, vagy mást várjunk?” (Mt 11,3).

Megérezésekre fel lehet építeni egy életet? Ezek szerint igen. Nem a tények a legfontosabbak? Meggyőződni valamiről, vagy valakiről pontosan, hitelesen, bizonyítékokkal, hogy szeret engem, hogy fontos vagyok neki?

„Emmanuel Gobillard atya, egy sikeres fiatal francia pap, akinek életéhez hozzátartozott a színház, a zene és a sport, aki naponta za-

rándokoknak mutatott be szentmisét a székesegyházban, egyszer hirtelen felindulásból levelet írt a püspökének, hogy engedje el őt misszióba a világ legszegényebjei közé. Másnap már megbánta, hogy elküldte a levelet, de nem vonta vissza. Ez csak egy megérezés volt. Meglepődött, hogy a püspöke elfogadta. Pár hét múlva találkozott a püspökkel, aki elmesélte neki, hogy maga sem tudja, minek a hatására döntött úgy, hogy elengedi. Másnap már megbánta, de nem vonta vissza az engedélyt. A Szentlélek csodálatos működése volt ez, aki egy pillanatra mintegy felfüggesztette a szabad akaratát ennek a két embernek, hogy így könyörüljön meg rajtuk és általuk sokakon. Emmánuel atya így jutott el Madagaskárba a hihetetlen nyomorban élő emberek közé.” Egy megérezés. Intuíció. Ötletnek tűnik, hogy levelet írok, pedig több annál. Olyan kedvem van, hogy engedélyt adok ennek a fiatalembernek, hadd boldoguljon. De több ez, mint egy kedvtelésből megírt levél.

János kérdésére, te vagy-e az eljövendő vagy mást várjunk, lehetne egyszerűbben is válaszolni. Igen, én vagyok. Ehelyett Jézus felsorolásba kezd. Miért? Mert ha csak annyit mondana, én vagyok, akkor arra tanítana minket, hivatkozzunk rá. Hiszen maga mondta, hogy ő az eljövendő. Jézus mást akar, hogy én lássam, én halljam, hogy ő az, akinek el kell jönnie. Ez az én meggyőződéssem legyen, ne azért mert ő mondta, hanem mert én láttam és hallottam mit tett közöttünk az Isten. Ezt a tapasztalást senki nem veheti el tőlünk.

Kedves Testvérek! Megérteni az evangéliumot, vagy Szentírást nem szövegértést jelent, hanem megérezést. Megérintett engem az isteni szó. Egy történet, egy mondat. Megérintett, mert másként viselkedem. Mint János, anyja méhében. Nem látta, de megérezte, hogy nem egy átlagember kö-

zeledik hozzá Szűz Mária méhében. Én még soha nem láttam az Istent. De tudom, hogy amikor róla beszélek, megváltozik a hangom. Más hangfekvésben és más sebességgel prédikálok, mint amikor a miseszöveget mondom. Hatással van rám, amit a Bibliában olvasok, vagy hallok, vagy megértek, vagy megérezek.

Kell ennél több?

G.F.

Létige

- 22. v.:** Iz 7,10-14; Zs 23; Róm 1,1-7; Mt 1,18-24
23. h.: Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66
24. k.: 2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88; Lk 1,67-79
25. sz.: Iz 52,7-10; Zs 97; Zsid 1,1-6; Jn 1,1-18
26. cs.: ApCsel 6,8-10; 7,54-59; Zs 30; Mt 10,17-22
27. p.: 1Jn 1,1-4; Zs 96; Jn 20,2-8
28. sz.: 1Jn 1,5 - 2,2; Zs 123; Mt 2,13-18
29. v.: Sir 3,2-6.12-14; Zs 127; Kol 3,12-21; Mt 2,13-15.19-23

Hirdetések

- Hétfőn reggel 6 órakor, kedden már reggel 7 órakor kezdődnek a szentmisék.
- 24-én kedden délután 4 órakor gyermekek karácsonya lesz a templomban. Azznap éjjélkor Jézus születését ünnepeljük.
- Karácsony napján vasárnapi miserend van (7, 9, este 6), másnapján reggel 7 és délelőtt 9 órakor kezdődnek a szentmisék. Pénteken és szombaton reggel 7 órakor tartunk szentmisét.
- A következő évre hivatali időben a kedves hívek jelezhetik miseszándékukat a plébánia irodájában.
- Minden kedves olvasónknak és családjuknak áldott Karácsonyt kívánunk!

P.Gy.

Olaszországi zarándokutunk története

4. nap, 2019. október 13.,
vasárnap (folytatás)

Visszagonolván, szinte hihetetlennek tűnt, hogy csak négy napot töltöttünk távol az otthonunktól, viszont olyan gazdag lelki tartalommal és élményekkel teli tapasztalatok birtokába jutottunk, hogy az emlékképek feldolgozása még mindig folyamatban van és valószínű, hogy hosszú-hosszú ideig még tartani is fog.

Az viszont biztos, hogy az idő múlása sem feledteti ezt a közösen átélt zarándokutat.

Ismételten fülembé cseng a gondolat: „a problémák azért vannak, hogy megoldjuk”.

Volt, amikor könnyebb módon, míg máskor nehézségek árán, **de, mi megoldottuk**, mert tudtuk a céljainkat és vállaltuk a lehetetlennek tűnő feladatokat is.

Emlékezzünk idegenvezetőnk szavaira: „Ki-ki amilyen emléket visz magával, arra fog emlékezni.” Nekünk csak szép emlékeink vannak, és azokra emlékezzünk.

Így a negyedik napon már a séták és beszélgetések során szóba került, hogy milyen jól éreztük magunkat, milyen pazar szervezéssel és irányítással koordinált úton voltunk. Vágyakozva emlegettük csak úgy magunk között, hogy milyen jó lenne, ha a mi Atyánk ismét szervezne hasonló kirándulást, de ennek megfogalmazásával még nem mertünk előállni, gondolva: ne legyünk telhetetlenek és hagyjunk időt számára is az emlékek feldolgozására, a felelősség és a fáradalom kipihenésére.

Ezzel szemben idegenvezetőnk munkájának megköszönését és a magyar határon való búcsú intetést követően Atyánk elismeréssel fogalmazta meg a küldetésünk megvalósításában való tartalmas és aktív részvételünket – minden kiskundorozsmai, hódme-

zovásárhelyi, algyői, szegedi, kiskunhalasi utastársunknak – és előrevetítette egy jövőbeli zarándokút hasonló teljesítésében való reményét.

Kívánunk Atyánknak a tervei megvalósításához következetes és kitartó szervezést, a hívek támogatását és lelkipásztori munkájára, egészségére a Jó Isten áldását kérjük.

(folytatjuk)

Peták Angela

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Dávid**, aki azon a napon, amelyen az Úr kiszabadította minden ellensége kezéből és Saul kezéből, ennek az éneknek a szavaival fordult az Úrhoz.

(2 Sámuel 22,1)

Új kérdésünk: **Ki kapta meg az áruló Júdás tisztségeit a jeruzsálemi Egyházban?**

(Apcsel 1,26)

1. József?
2. Barszabbász?
3. Mátyás?
4. Alfeus?

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a január 5-i számban közöljük. A Szent János apostollal kapcsolatos játék nyertese: **Csábi Ferencné** volt.

M.L.

Anyakönyvi hírek

Temetés:

† Radics Lajosné sz. Rác Irén Borbálát életének 76. évében, december 10-én a kiskundorozsmai templomban elbúcsúztattuk.

P.Gy.

A köszönetnyilvánítás egyedi módja

Gordos Ferdinánd plébános atyánk pappá szentelésének 25. évfordulója alkalmából az egyházközség egy különleges ajándékkal lepte meg Őt, melyet hálából, egyedi módon köszönt meg.

Nem tudok szó nélkül elmenni a hálaadó szentmisék mellett, hogy gondolataimat ne osszam meg a velem hasonló módon érzőkkel.

Eltűnődtem azon; miért van az, hogy egyesek hálások tudnak lenni mindenért, míg mások soha nem érznek így? Miért van az, hogy a legtöbb dolgot természetesen vesszük az életünkben, pedig semmi sem az. Úgy gondolom, hogy ez nem azon múlik, kinek ad többet az élet és kinek kevesebbet.

A hálaadásra nem mindenki képes, de tanulható, sőt tanítható. Csak ki kell lépni az én központúságunkból, és szét kell néznie a világban.

A mi Atyánk ezt magas fokon műveli, és ezáltal tanít bennünket. Így értettem meg, hogy a hálaadás boldogabbá, egészségesebbé tesz bennünket. A köszönet így módon történő kifejezése annak az örömét nyújtja számunkra, hogy képesek vagyunk az életünkben ez alapján jól és jót cselekedni.

Értem és családomért még senki nem mondott hálát ily módon. Legalábbis nem tudok róla. Mélyen érintett a köszönetnek ez a formája.

Szívből jövő őszinte hálát adni nem csak valamiért lehet, hanem valakinek is.

Én most hálát adok a Jó Istennek, és így köszönöm meg, hogy ide vezényelte a mi Atyánkat, aki figyel ránk, aki emberszámba vesz bennünket, és hálából, köszönetképpen misét mond értünk és családjainkért pedig nem is biztos, hogy rászolgáltunk erre a megtiszteltetésre, csak emberségből tettük a dolgunkat.

Szunyoghné Bálint Mária

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztrihai Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952